Any I.

IL TIBERIO

Revista Quinsenal ab ninots y tot

Nº VI

Barcelona 30 dener 1897

C

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

Cuaj 17 Dhjetor

2) f. 3-4-5-6 carta t. de L. Sala por R. Borrell
y Biografía

Pedazo de Redacción

José Solá

"Solá es un genio que recorre á paso de bicicleta, los caminos, para él sembrados de laureles, del arte pictórico y escénico". Así decía hace pocos días el periódico de mayor circulación del mundo. "El Times" que lo leen desde el Emperador de Alemania hasta Muley Araf.

"El pincel en sus manos, seguía diciendo, parece pintar solo, trazando matices que solo puede verlos en el natural una vista cual la suya privilejiada, que al fijarse en el natural al través de los cristales pues que hay que advertir que gusta lentes, sorprende en el efectos sublimes de luz y color. El dibuja como pocos el genero elegante, poniendo en relieve la esveltez y belleza de la mujer parisien, en una palabra el dominio que ejerce del color y la línea, acredita en él, uno de los pocos grandes artistas que el porvenir nos guarda".

Ya lo sabía pensé yo

En literatura cultiva todos los generos, desde el clásico sentimental de buena ley, hasta el de costumbres estilo Zaboada al que ha sobrepujado con creces el simpático artista

También lo sabía repetí

Por fin añadía "En las tablas conquistó tantas ovaciones como veces representó.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

¡¡ Gran novedad !! Todos lo sabemos de sobras y este periódico lo pone aquí como una cosa nueva.

Es verdad que todo lo que dice es cierto; pero, también es justo que para hablar de una persona ó se hace bien ó no se hace, y que para dejarse nuestro colega en el tintero la mitad de las cualidades de nuestro amigo Pepe, no valía la pena de que hablara de él, cuya fama es Europea por no decir Universal y sus cualidades conocidas de todo el género humano.

De ello es una prueba lo que decían dos mugeres, el otro día en la plaza. Afirmaban una de ellas que aquella mañana al salir de su casa vió pasar por la ganzúa un bicicletista que iba más aprisa que el tranvía. Debía ser Solá quien la otra con un aplomo que patentizaba que solo aquel podía, sobre aquella maquinaria de alambres, imitar el rando vuelo de las golondrinas.

Se afanan los Barceloneses en decir que Padrós ha muerto de una tisis, pero yo, que no le conocía de nada puedo asegurar con fundamento, que murió de una envidia en la rejión pulmonar al saber que Solá resolvía en el juego de pelota problemas que él consideraba como un mito.

Y no digo más,

Nº ## VI EL TIBERIO 30-1-1897

por no propasarme y no matar de igual modo á todos los sabios y hombres de amor propio.

He dicho.

¡Ah! (Nota) Un (Herbolario) que vendió el otro dia, 10 centimos de laurel á la muchacha de mi casa nos fastidió haciéndonos comer estofado con esencia de eliotropo. Preguntado el buen hombre acerca de donde sacó el laurel en cuestion, confesó haberlo cojido en los claustros del Monasterio de "San Cugat."

Alli sobre el cesped encontré dos ramas en forma de corona, dijo el botánico, las cojí y me las llevé á mi casa con intencion de ponerlas en un ataud no sospechando que aquella era la corona que se dijo olvidada el Dante cuando bajó al infierno, pero hoy mi mujer la ha cocto en cuatro trozos y ha vendido á 4 dos de ellos echando á perder aquel trozo del gran poeta.

¿Y la esencia de eliotropo quien la puso, pregunté yo? pues que el Dante no gastaba peluquero.

Entonces el redactor Tupí metiendo la pata, me declaró que aquella mañana Solá había pintado sus hermosos claustros, coronado de laurel. Símbolo de su gloria imperecedera

¡Salud al grande hombre!

Ramón Bonet

SALO PARESK

Per fi despues d'mes aplassaments que si as tractés d'l estreno d'una opera, va obrirse l'21 d'aquet mes l'exposició extraordinaria y estaba d'desgracia perque as va haber d'tancar l'matex dia per tan mal temps que feya y 'm sabo as podia dir que es una exposicio mullada pero no so marex, no senyors

molt 'l contrari, l'exposició resulta d'las mes lluidas que s'n fet y encara que no fos axis y gan set cuadros capasos ells sols d'causar l'admiració d'tot Barcelona y d'mitx mont; si senyor perque allo no son cuadros son verdaderas bellesas d'art son..... bueno ya direm lo que son. Al autor d'unas d'aquestas grans obras s'anomena Ramon Borell aquet senyor y te dos cuadros!! pero quins cuadros!! un retrato d'un tal Cayetano! ay de mi! Cornet y Palau que crech que es amich del artista! qui pugues ser amich d'uns talents axis! pues aquet senyor retratad ja 'l conex tot Barcelona (antes d'axo ja 'l conexian també perque crech que es redactor d'no se quina revista) no pot sortir d'casa: encara no á donat dos pasas; ja sent un que diu; mira es 'l retratad d'casa 'n Parés, si que ó es si y totom 'l signe y s'l mira y que s'asembla pero si es ell matex totom va dien; pero encare es mes com van junts l autor d'ell (vaja del retrato) y 'l retratad; que te que veure 'l grupo que va á radera del Guerra y 'l Bomba (aquets son artistas dels cuernos no als prenguin per altras) que te que veure una manifestació escolar quan volan fer festa; no 's pot comparar

res'm l'grupo que 's forma quan ells dos van junts
per l'Rambla; encara que fos l'dotbla gran s'omplirìa.
Aquet dia també jo anava á radera d'ells per procura
veurels y varatjs sentir un que deya; "pero vols dir
que es aquet l'pintor mira que no 'n fa l'cara" "ó
no extranyis es que desde que esta oberta l'exposició
s'á tret l'barba perque axis 's va creure que no l'
conexerian pero als genits no as podan amagar may"
perque que volen que als y digui nosaltres havem vist
als retratos d'n Velazques y lo que es aquet posat costat
per costat ja sabriam quin triar, y á mes que 'n Velazques
no habia retratat may un individuo tan guapo y
axo y fa molt. Respecta del altra gran cuadro d'aquet
matex Sr. Ramon; posat um l'davant d'l'obra s'al-
vida d'que sigui á Barcelona y d'que fasi fret
um 's traslada 'm un páti d'aquell d'l'Cerdanya,
ple d'sol y d'vida y hasta li entra calor no mes
d'mirarlo y ya un detall hermosisim un
matxo (y que no es blanch) si no rotx; pero mirin
si esta bé: com que l'sol li toca d'ple á ple 's
veu com está suant que dona llastima; es
dir es una verdadera preciositat no cal
dir mes.

Y que direm

d'un tal Julio Borell, cusí prim ó oncle vaja que creyem que son algu parents del altra; aquet gran artista ha exposat tres maravellas quina manera d'dibuxar y d'pintar y d'modelar y d'pero bé d'las tres obras que y presenta y te un gran cuadro petit; es d'un tamanyo com ó direm hará á si es d'l grandor d'l revista "Il Tiberió" suposo que no cal dir mes que l'conexan he?. Donchs com anavam dient dintre aquet petit espay y á posat l'artista, una senyoreta, un piano, uns jarrons, mobles es dir tot lo que vostes vulguin y per ultim una lampara 'm pantalla bermellosa que ilumina l'cuadro; pero senyors quin llum; nosaltras trobém que l'salo podria estar obert de nits sense gasto d'gas, perque aquet llum sol ó ilumnaria tot es dir qui no á vist aquet cuadro no á vist res no senyor; m cap museo del mont y ya un cuadro com aquet. Al costat d'aquet matex y te un cap d'estudi d'vell molts encara no se 'n arribat á convense d'que sigui color y sigui pintad "pero home si axo es de bulto que no ó veu, ves si 'm fará creure que axo es llist, bueno d'carn ya veix que no ó es perque no as podria estar tantas horas sense menjár y també perque se li veurian las camas per sota l'march; pero aqui y ya

trampa á mi no 'm diguin lo contrari"; y d'conversacions per l'istil sempre s' 'n senten. Nosaltres sols dirém que dupteni si es fet d'ell mes aviat ans creuriam si ans diguesin que es fet d'"El Espanoleto" ó el "Greco". Despues entusiasme igualment 'm un paisatje que l titula "Cascadas del Carol" avem procurat d'indagar aont se tróban aquestas cascadas y casi ans 'n asegurat que era l confi d'Rusia: com 's veu als d'l talla del Sr. Julio buscan als seus temas 'm punts escabrosos y bonichs d'debó; d'paisatxes com aquet si acepturem al del seu parent y un parell mes que ni ya á l'exposició materia no as pot mi comparar 'm cap mes no yan Corot ni Haes ni dingu que ó agi fet tan bé.

Y que direm despues d'aques grans obras l posarnos á davant del sublim cuadro del Sr. Josep Solá que l titula "Iglesia de Ix"? pues que unim totas las alabansas (que no ó son si no justicia) fetas 'm als cuadros citats y las dediquem 'n aquet !perque 's pot fer una interpretació tan fiel, justa del natural! !es pot imprimir mes poesia mes sentimen! mes misticisme etc etc etc!! 'm un paisatje! contemplá aquella iglesia aquell cel aquellas

montanyas fa posar trist y es perque l'artista 'n allá y á dexat trosos d'l'seva anima del seu sentiment y axo no mes ó fa un artista genial un artista unich com l Sr. Solá. As pot pintar un paisatxe millor que aquet? nosaltres no ó sabém pero si sabém que dingu á arribat 'n l grau d' perfeccio y justesa del citat gran artista. Una proba d'lo que nosaltres diem: antes d'ahir una veinas d' Ix (per cert mol devotas) varan visitar l'exposicio y l posarse á davant d' aquet cuadro varan pasar horas y horas mirantsel, hasta que l fersi fosch y l anar á tancar l Saló varan dirli "no aspodan estar mes aqui ya poden marxar" y ellas sense moure als ulls del cuadro varen contestar; "no, no, encara esperem que surti l Sr Rector perque ans dongui hora per confesarnos". !!! No se havian creguit que era iglesia y paisatxe real y no pintad !!!?. Despues creyem inutil dir res mes. Al Sr. Pares á aguit d' posar una baraneta adavant d' l cuadro aquet; era tanta l'gent que si agrupava que y habia perill que l fesin mabbé; aplaudim l'idea del Sr. Pares. Avem donat ya resenya d' sis dels set cuadros que havem dit l comensar no mes ans falta un aquet també es un paisatje deguit 'n l mes que inspirat artista Sr. M. Pidela..... (es un nom tan llarch que se ans á anat d'l memoria dispensin) pero axo no importa que l seva

obra sigui 'n l' meu concepta l' mes superior d'
tots als cuadros que s' an vist y axo que no 's podan
apreciar molt bé las sevas infinitas bellesas: segons
ans avem enterat aquet artista es molt aficionat á
las alturas 'n als puestos alevats; y aquesta immen-
sa obra d' art citada esta pintada á d' als pichs
d' unas montanyas y l' Sr. Parés per acontentar l' artis-
ta saben que li agradan als puestos elevats li á colo-
cat l' seva obra avora l' techo y axo es un mal no
per l' artista ni l' seu cuadro sino per als amants
d' las arts perque com que per davant d' aquesta
obra y á pasat tot Barcelona; un sa atura s' l' mira
y un cop y á posat als ulls á d' estar mirantsel dos
ó tres horas ó mes (axo segons) y despues com ja esta
satisfet d' admirarlo 's troba que d' tan tenir l' cap
alt no l' pot abaxarlo y ara as veuan á tots als
habitans d' nostre ciutat 'm l' coll encarcarat
y tots embolicats; per curar aquet mal ja s' 'n
presentat varios projectes; entre ells, l' d' unas grans
escalas 'm una plataforma á dalt y un altra
(aquet sembla mes razonable) elevarse 'm un

globo cautiu: pero per ara cap d'als projectas s'in realisat. Pero com ja avem dit l'mont (y nosaltres) d'reconegut son grandissim merit. Resumint diem que aquets set cuadros citats son als millors pero d'moltissim no d'aquesta exposició si no d'totas las que sa'n vingut fer hasta aqui: I no pensi algun malicios que las alabansas aquestas no siguin merescudas molt l'contrari as marexan molt mes y no creguin tampoch que siguin per miras interesadas ó per amistad que perlem axis: no senyors: si als ting d'dir l'veritat ni menos als conech y l'ultim aquet tal Pidela..... ni l'havia sentid anomenar may ni se qui es: pero ya diem creyem que fem verdadera justicia. Sentad axo seguim.

A l'exposició aquesta com havem dit resulta molt lluida y molt concorreguda desde nostre mestre hasta l'mes infim artista casi totom y te alguna cosa. Al Sr. Borrell ha exposat un retrato d'senyora d'axo'm guardaré d'dirne res tú y totom sab tan bé com nosaltres com pinta nostre estimat mestre.

Als Srs. Masrieras, Ribera, Casas, Triado, Lorenzale, ect, etc, etc, etc; tota l'retaila dels noms d'sempre estan representats 'n l'Salo.

An Brull y te aquells capets que aquet sols sab fer. An Mas y Fontdevila un capet que no ya mes que miras. An Felio d'Lemus que ya se sab que sempre ó fa bé. An Ferrer y Fuster uns capets d'noya molt fins d'color. An Casas, sempre lo matex. An Tamburini á fet un monton d'fullas secas y surt per entremitx un cap y un bras d'noya y un violí, creyem que sera algun simbol ó cosa axis. M. Barbasan unas escenas d'l'campinya italiana molt bonicas. An Graner dos retratos y una escena d'las 'm llum vermella. An Garnelo un interior d'l'Pilarica de Taragoza 'm gent oin misa. An Pibera escena d'aquellas elegans com seva. An Miralles fa plorar 'm l'seu cuadro, una noya que mana uns caballs y van á trepitxar á una pobre ¡mirin si no fa plorar¡. Lorenzale lo d'sempre figuras retalladas y molt monas. F. Masriera donas blancas sobre fondo vermell.

Al paisatge no esta protser tan ben representat com l'figura. Uns d'in Vancells que no estan á l'altura d'lo que fa éll. Als d'Urgell que sempre son lo matex y no canvan may. J. Masriera que sempre ó fa bé. Als d'in Meifren que sembla no 'n agradat gaire aquesta vegada. Un d'in Gili Poig que no fa ni fum. De 'n Poig y Soler carrers plens d'sol ó d'color y per ultim las impresions d'Caldas d'Boñi per 'n Canals y Nonell, que fora repetir lo que tantas vegadas se á dit igual diem d'in Mir y Pitxot. á debutat un altra un tal Fox que pinta per l'istil. Uns dibuxos d'Bonnin que primer ans pensavam que eran serps pero despues 'm resultat senyoras japonizantes ó cosa axis. De escultura y ya poca cosa pero un capet d'Eusebi Arnau que val per tots está molt re bé. S finis d'aquesta exposicio. An l'Salo "Vanguardia" l'Sr Torrescasana á posat una coleccio d'estudis y bocetos dignes tots d'aquet artista.

Tupi

16

ESPECTACULOS

Ni en el mismo Coliseo
Ni en la misma coliflor.
Efecto hallaras mejor
Que el que explicarte deseo.

Cap efecta dels que tu pots contemplar en la Terra dels macarons podrá igualar al que fa un quadro que ya a cara 'n Pares. retrato de un distinguido joven de la buena sociedad barcelonesa obra de un insigne pintor a la par que poeta.

Allí y veuriés tot un grupo d'homes y donas admiran 'ls primers l'obra del artista y las segonas l'obra de la naturalesa que fue tan prodiga con el mejorado.

Y adquirit una popularitat que ni 'n Riera Molines ab las cobas per que no fue anar pel carrer que totom no amsenali ab lo dit dient mira aquell que está retratat a cara 'n Pares.

Pers defemo cova que 'm sembla que ya dens comensa a tenir enbeja encara que tu dens tenia con pensem tots lo redactors que la teva celebritat sera mes solidaria y mes honrosa.

Lode siempre. El Dorado: aquesta quinzena han estrenat una zarzuela titulada "La Marcha de Cadiz" que es mol bonica pues apesar de que l'argumen es mol usat yan dentes mol ben tratats y uns trozos de música que tan té, sobre tot un obligat de clarinet hasta alli y un pas doble y es mes d'aquest teatro que crech que aviat es cambiará lo actual mo notrinma.

Lo dilluns varem esta en lo teatre de L'Olimpo al cual anba agrado: llastima que estiguí tan desllunt de decorat. Ya una compania de aficionats que no mes fan que comedias catalanas, sen mes dels mols grupos y recitats que ara se formen per animar el ya mari mort teatre catalá. La concurrencia es bastan distinguida.

Un dels que fan mes gracia en lo Dorado

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Folleto, any I – 30 Gener 1897 Nº VI – Portada Sola

y'ls actors algun dells molt be; de tal modo que el que va fer lo paper de Jesu-crist en la obra titulada "lo San Cristofros" podria presentarse en cualsevol teatro català segur de que conseguiria la rialla y l'aplaus del publich pues fe molta sombra.

He tornat a veure Sansom y la senyora Dalila. pero no de un punto tan elevat com la primera vegada por lo cual les decoracions m'an fet un altra efecta molt diferent. pues la del ultim acte no vaig lo teli del fons despres del derrumbamen que per mi are die que es lo millor. Lo mateix la musica m'ha agradat pues confirman que es d'aquellas musicas que cuan mes se senten mes agraden pero mes que jo no vigui de la mateixa opinio.—

Y per fi lo acabari aques espectacle fet al vapor per l'escaies de tems seres dirte ó explicarte lo mes grandios lo mes commoguedo que contempla poguen total las generacions de seres humans que t'han amoregat per aquet desdichat y corrumpit mon ball eterm de llagrimas. a la par que germen de genitis y de talem may prou alabats. com a que are am referir-se.

L'espectacle que aludeju es lo que es desarrolla en la academia Borrell lo dia 28. pratis be 28 de Gener de 1897 a les 8 y $\frac{1}{4}$ hasta 8 y $\frac{1}{2}$ es dir duran lo cuar de deuans.

Recordatan. fes memoria y veuras aquestas letras se aurian de escriure de modo seguen.

28 Gener 1897 G.R.M

si ara y mol vegs se maravegan. lo dia en que ta amigo que va ser fotat al mon l'autor de las covas d'Arta l'insigne Riera Moliner... no pua mes.

!!! Gloria Riera Moliner !!!

Si amic si ab aquet cirt a la boca ha ser fixado a la paret una lapida commemorativa del celebre aniversari.

Per solemnisar el glorificado me va donar deu centims. per comprar vacas que are men vach a provar y aquet nit ens los menjarem y tan guardarem un per tu si dos segons.

Per mes disposa de tan amich que vaig te deitcha que et tos mis un artista commun—it.

Cornet

Academia Borrell

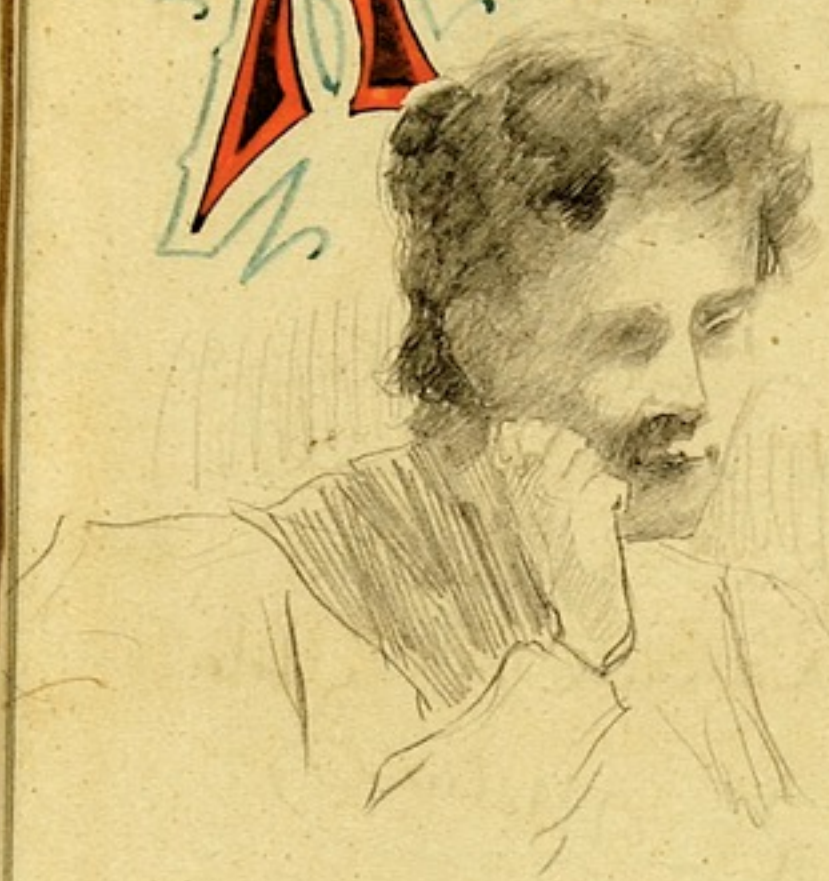

Haben anat tenir el Grim per model al vespre que ha durat fins lo dia 26 y à la tarde han tingut també desnu, fins lo dia 30

En Julio ha fet el retrato de 'n Bartrina pintat al aceite

Ja no veuràs mès al pobre Joaquim, el modelo que tantas vegadas habias dibuixat

ques diuen que va morir al Hospital carregat de anys y de miseria

Desde el Dimecres que tenim al vespre dona, (se entén per modelo) ab una novissima posició inventada

per en Carnet, que fara bana per fer un cuadro al lo titol; Dolor de Muelas

Res de particular à ocorregut aqueixa quincena, que no siguin las discusions sobre la Esposició de can Parés, que ya llegirás el precios y just article de nostre redactor Bi, inutil es que 't digan que el exit de la materia es deu al gran concurs que hi han prestat los redactors Bi, Ramon, Julio y Lola.

R Rivas Molnes

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

pf 21 - 22

Dabuix de Jos. Borrell sacerdot predicant Roma

Julio Barrell
30-1-1897

22

IL TIBERIO

ANY I Nº VI Berna 30/1/1897

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

¡Pep, tens molta barra! ¡pero molta! nada menos que atrevirte á trepitjar aquellas taulas en las que buscantho bé encara s'hi trobaria alguna fulla de llorer dels que van conquistarí artistas com en Calvo, en Díaz de Mendoza y la hermosa Geraldine. Mira qu'una patata ben tirada pot dar un disgust; tu no sabs l'mal que fa una empolla de graciosa encara que siga vuida.

Pero, res; allo del jovent que tot ho veu de color de rosa; al ultim proqué mes l'amor al art que que la por d'una mort en publich, y cuan me n'vaig adonar ja estaba compromes per desempeñar lo paper de "Celemin" en lo Dalores.

¡No m'va costar poch m'gaire lo deixar lo meu amen barceloní per agafar l'Calatayudense! (no se si al aquest te-me he dit una disbarat) Al principi parlaba á tall de municipal, luego gallego, despres vaig anar aragonesantme y per ultim lo dia de la funció unas noyas varen dir que parlaba com els madrilenyos dels barrios bajos.

Los ensaigs anaban divinament, me sabia l'meu paper com lo "pare nostre" (potser encara millor) y quan comensaba una tirada de vers tenian que taparme la boca ab un sombrero per que no higuera parat fins al final del drama. Miren sé ho feyam be, que un dia qu'estabam esgotant la baralla entre l'seminarista y yo fins va baixar un tremoista á descompartirnos creyen que la cosa anava de serio. Aquest va esser l'primer triunfo per nosaltres, y desde allavors jo treballaba ab mes trenquilitat. L'endemá d'aquest fet vaig comensarme á ensajar de saludar al publich, allá, per un cas que m'aplaudisin.

Per acostumarme á enrahonar devan de gent entraba á la cuina y feya un sermó á las criadas o se m'posaba á discutir de politica ab los estreros del tramvia. Per cert qu'un dia ab un sich mesme

tremen lo cap perque só feya propaganda monarquica cuan vaig topar ab un qu' era socialista y m' volia pegar ab la llansa del cotxe.

Despres d'una nit que m' va semblar mitre o' inch per lo llarga, arriva l'dia de la funció. Tota la tarde vaig estar ensaiant me de pujar a la tapia, y cada negada que m' hi repenjaba tots los trastos del escenari s' posaban a tremolar; semblava que ls' debutans eran ells.

Per fi arriva l'momen fatal; s' aixeca la cortina; canta l' baturro la copla, y l' apuntador m' fa seña de que m' toca parlar. No se lo que vaig dir per que en aquell moment haguera jurat que del meu coll sols se sortia un sonido com de sirlet. Despres vaig adonarme que aquest soroll era d'una candelejá mitj enlossada.

Seguidament toca l' torn a nos companys, als que deck que aquella nit no m' pengeren en un fanal del passeig de Gracia. Acabat lo primer acte una onada de amichs, y va invadir l'escenari y las senas immerecudas felicitacions m' feren olvidar las patatas las empollas de gaseosa y alguna xich mes lo paper y l' saludo qu' es lo que m' va sortir millor de tot.

Y ara fins a

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

una altre negada, y
aixó que trobi un
publich tan discret
com aquell que va
sapiguer apreciar las
qualitats dels menys cole-
gas y disculpar mas
faltas.

Pep

ACTUALITATS

— No se com no i glassa al aquest fret y anan à merpu.
— ¿Tenir fret als dos meses de casat?
— La veritat no hi veig la punta.
— Recordis d'aquell ditjó «qui no te seny no te fret»

Diferents modos de fere passá l'fret.

Article Sete

Mant Sempre

Mant sempre companys, sempre y no desmayar may, costi el que costi no deben deixar ni un sol instant la idea que tingueram de fer un diari que per poc que sigui, sempre consta en ell el ver cariñyo que profesem a un amich que al despedirse de nosaltres va deixar un buyt que no sumplirá fins que nostres brasos el puguin estreñyer cubert de burra y profit

Al comensar á escriure Il Tiberio, á ben segur que cap de nosaltres va pensarse que tingués l'exit que li a capigut (y que per sert no parlo per mi, que es ben poc lo que i faita) exit degut tan sols á la firmesa de nostre caracter Espanyol y genuinament Catalá

No deben des-

mayor ni un sol mo-
ment, en primer lloch
perque al amich que
va dirigit, es mereix
aixó y molt mes y en
segon lloch perque
al olvidar nostre es-
timat diari, dariam
probas de que en no-
stra juventud no ya
firmesa y serietat y
com que segons las di-
sposisions que de joves
esteney es coneix el
grau d'omes en que
arriberan mes tart,
aixis es que deixar
de continuar en no-
stre empresa, equi-
valdria (fen us d'u-
na frase bulgar)
á borrans del mapa,
pera ser algun dia
homes respectats cada
cual segons son grau
d'ilustraciò y posiciò,
dins de la societat

Sempre avant que
cuan nostres cops y bla-
nqueijin cabells de neu,
si algun dia trobans-
se de tertulia y passa-
n el temps ab conve-
rsacs indeferens. s'arri-
ba á recordar El Ci-
ri, nostres cors bate-
garan d'alegria y n-
ostres almas de senti-
ment, al recordar que
en nostres juvenils ed-
ads en compte de pa-
sar el rato en bill-
ars y cartes, preferi-
am ocuparnos en un-
a obra que per sa

AMOR VIRTUT

mateixa bondat
no neçesita cap comentari.

Qi'en deu ser de felis l'Diseri
el dia que rep el diari; ya me l'es
tich vegent pendrel de las mans d'e
cartero de la amor, obrirlo despresa
pero ab cuidado, girar sos fulls ab fe-
brosa presa, llegirlos despres atenta-
ment y ..... sa patria, sos a-
michs, sa familia, sos germans, sos pa-
res, tot a la una com pluja de recorts
que deuen caurer en son cort camp cau
l'aigua d'un cap de nuvol d'el mes de
maitx, al mitx del verdos blat que al-
fombra el camp de sotmada verdu-
ra y que al veurel el paiyés mentres
sos esfigues han creixen y es ba-
lanceiyan las unas ab las alt-
res, danse besos d'amor,
exclama el pobre home

HONOR TRAVALL

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

aquest any si Deu u bol, y aurém pra a taulas per tots mos fills.

Si amichs meus per sort tots som fills d'una mateixa terra y aimans de nostre poble y nostras tradicions ya sem probas ab

El Tiberio que surt l'un darrera l'altre com si esperesim ferne cuartos prera dar pra a las manyoradas de que ab nosaltres si pot contar ab tot y per tot

Jóvem figuro el dia de las arribadas d'el Jaym j'am beita a brasat fortament contra son pit ja mel miro rodeiat de sa oymadas familia que plorany llagrimas de alegria al veurer son noble fray corona ab els llorers de la victoria victoria no de las que teney els grans generals que aquestes tan sols s'obtenen despres d'un gran derramamen de sanch si no de la obtinguda a for

sa de travall y con
stancia y ya m'el con-
templo que arribar á sa
casa despres de contemplar
per breus moments l' sagrat
llach achon y vis que tans anys...
..... obra una maleta treu un pa
quet d'el fons perque arrés aixis m
es ben guardad y despres de desembo-
licarlo de sas moltas envolturas
treu ..... El Liberio ¡quin momen
mes sublim aquell per nosaltres!
q'ermós que bonich ens sarà el
tornar a veura aquella pe-
tita demostració d'afecte y
carinyo en vers un condei-
xeble un amich de ve-
ras d'aaquells que sera
pre s'aymaran y
may s'olv-

FILLS COM AQUETS ELS POETES HURRAN

idas. Si verdaderamen seran de dicha per nosaltres puig que allí y trobarem el premi de nostres desvels y al mirar aquells petits travalls fills tan sols de nostre voluntad nostres cors s'umplirán de alegria y nostres imaginaçions voltaran en un espay de hermosisims recorts com vola l'ingnosen ausellet per l'espay que li donó la Natura pera premiarlo de sos odeg roys cantors si companys cada full que tornem ó veura ser a un recort y a cada recort una veu s'oirá en nostre ser que dirá verdaderament

Comprovins

J. Comellas Vinyats

A MON AMICH

Tupi

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

Cuatra paradas mes ó menos Nocturnas

No m'amaguia pres la molestia de dedicar ni una lletra a lo ja tristament celebre "Nocturn" per considerar que la cosa no val ni que 'l gastí tinta ni que 's despunti cap ploma per mes que 'n final n'hi deuria despuntar moltas pues se veu que allo es fet de ploma despuntada. Pers l'haver aparegut en las mateixas columnas d'aquest periodich un article de ribetis mes ó menos morats m'han fet enrahonar per que no 't creguis que tots los redactors de "El Liberio" son ribetejats del mateix color. Respectan pues l'opinio del company Montagut (pues ell alega la ratió de que ho sent, essent ardis que lo amich que jo sento es que un amich men hagi fet semblant tonteria) te diré cuatra paradas del efecto que m'ha fet.

He quedat tonto (encara que millor hauria poguut quedar morat). He pensat ainó ell'n dim escriurer; ja han acabat aquellas vulgaritats de la vida real, ja 's autors podran caminar per las regions de lo ideal ab amplias facultats per esperitualitzar l'anima (la parte volatil com diu un "las Mujeres"). Per que ¿qui volem mes subtil que aquella metamorfosis? En lo drama qu'ara n'hem de dir anticipat enan un demanava llum aparegia la raspa ab un candelero; en lo Nocturn lo caminan demana un llum y que diria e'aparecio j'n final?..... no senor una estrella j hey ajo s'en dim estrellassa. Adames quereis mes terme que allo de que la primera actum s'adelanti hasta las que un altra cant

torren candilejas y pegin uns cuans copets al nas dels espectadors de primera fila.

En Jual en tot lo seu nocturn busca l'anima dels personatges y ajo 'ns fa sospecha que te set pus totas frots que son animas de canti.

En diferents trons repeten la paranla fine por; segur que mentras lo escribia ya estava sonian l'esvit qué habia de tenir. Al matei tenim sempre uen sombras, no se si son chimeneas, pero pel cas es igual per que agis lo espectador s'en fará carrec puen venya que allos es escrit vayen sombras; unica manera que 'l consebeig que s' escriguin tals cosas. Y en fi altres mil y mil que seria prolijo enumerar.

Algo en cuan l'otra.

En cuan a l'autor, per mi no es mes que un chicot jove carregat de pretensions y que vol gir i el conegui, pero no a costa de temps y trabalis com han fet tots los que han sobresortit mes o menys; sino ara de seguida y per cual sevol medi, per lo musica, per la pintura, y per si per la literatura.

Y per conseguiaquet fi no ha preparat ab obstacles, no s'ha fiesat ab los perills, sino que s'ha revestit de tota la barra de que pot disposa un home, y ha publicat aquet Nocturn com bolquem sobre posa als homes que escriburn y traballan y carregats de coneixements y de esperiencia han arribat a conquistarse un Nom que es per lo que 'n Jual pugnaj pero per arribar pugna per una drera mara dreta y sema las armas suficients, y lo que li sucedira es que rellisgara y caurà y la caiguda serà mortal.

Desde baig no hi à una colla que l'animan, que la lisentan, uns de bona fe y altres ab malicia perque lo dio que caiguin seran los que faràn las vialtas, uns fortes, y avis in Jual va comenzar per ser raro ò estraing, ave ya es pretencios ò petulante, com diuen los castellans y arribara per ferse indifaren. Que per mi es la pitt chor desgracia que pot tenir un home com ell.

Esperaz sabe la tela opinio tan amichs que sabs t'aprecia

Caysta Comaty y P.

Al Tiberio sentim gran alegria el idem.

Y para toda la noche leyendolo hasta llegar el nuevo dia

en que empieza a recordar que ha de contestar pero no sabe que y piensa

y medita

y vuelve a meditar

y a pensar.

(Se continuará)

Cartas á la Redacció

No mes faltaria que á Montjuich fesin salvas y que 'ns toquesin la Tamasa per resultar més sumidosa la satisfacció ab que 's reban las tevas cartas donantnos noticias de asuntas patriatichs, Excursions ab daror de Pluma etc. etc. tos los llegim y ens sembla veure la teva imatge á traves de las lletras, lo mateix que 'ls Senyor-Anunc-cis de la rambla. Al donarnos compte de 'ls epi-sodis y agradables sensacions de la vida de pintaire, la redacció no pot menos de exclamar unanimament !! y que filosofichs que 's torna en Lect !! pues los tens escrits estan plens de realitat y es veu que son sortits del fons del cort, las tevas

cartas las llegim ab gran ale-
gria y ens sembla que 'ns

transportin
i la Ciutat ahont has
trobat tas ilusions compler-
tas

En Gi ya se sap

sempre
que
parto carta
à la Academia fa tart
per anar à Sans

Al Redactor Ramon
ni temps li queda per
arreglarse el bigoti
y hasta y
ha coses que
no brena, hi

aixo que dexar el chacolata
li sab mes greu que si li
dihesin modernista.

En Sala, bicicletas
Comedias, tot ho descarta, se
estimaria mes perdre els lentes
que perdre el llegir

las tevas
cartas

Hasta en Julio desea
de fer bacetos y las lineas mes
salients agafan cert
aire de satisfacció

¡¡Pobre Comellas!!
si es pagnesim contar los
parells de Sabatas que li han
dexat de compte per no entre-
garlos à temps, y

cuantas en parta de esgnerrada,
pues ya se sab que 'n temin
cartas la seva imaginació
no està pels barcos, sino que 's
trasporta à regions mes elevadas

De 'n Carnet, tan sols te
diré que 'ls crits de "Viva

Riera d'Aliner !! aquell dia son
substituits als lus de "Viva el Liberio"
y ser cert que
els condexeples dist-
jarian que cadi dia
pogues llegir carta pues es del unidr
mado que pat estar quiet

El Nocturnisat Madernista
Mantagut, estich
segur que pnjaria
tots els esglaisons
del seu Colomar
sense repusar
(que ya es malt) con tal
de tenir lo gaire de llegir algu-
na carta de las tevas

A tota la Redacció passa
lo mateix, los tens escrits son
rebuts ab gran sensació, demitan
sols te diré que cuan ve
lo carter à casa à
portanme
alguna
de las

tevas, yo pron li donda bona
propina perque me 'n parti
mes sovint, y ca, no en fa
cas, pero si algun dia veix
que al entrar fa la rialleta
y es treu
un sobre
que sembla
un llensol, ya no se lo que
'm passa, y grata coinci-
dencia sempre me las
parta com acabo de dmar
las tevas cartas en resultan
los
mes
sabrosos pastres,
si algun dia en reben alguna
antes, ya no menjo, perdo
la gana, pues ab las ganas
de saber noticias se 'n gela
la Escandella, la neva ima-
gineció se 'n va ab tú, Lo
caldo en semblan las lagrimas

Los estalvis me fan lo efecte del Circol Ramá, las furquillas en

semblan las llansas de la guardia del Vatica. La tapadora de la

sopera en penso que's la Cupula de S. Pere

Y el ya ensetat en semblan las ruinas del Coliseo

Lo meu maje ya no es recorda de etiquetas ni Policalos y tan sols pensa ab poder evadirse habitat de la gabia del Carrer Simple

y anar a fer saber la nova als altres redactors, per si ab alguna excusa pudir dexar la batiga y en cuatre brinos me presento a la redaccio de'n Comellas, que ha redera de la historica finestra - ascensor, lo veurás sino escribint aficionat ab alguna bona pell per..... calzat, li dich a nova y als pochs instants me presento a la Academia, al arribar a la escala prijo los esglaons volant

ya en troba a la Redaccio que 'n nina pel ult..... de la escala, pues als lo sorull coneixant el dia que duch carta

Lo primer que tots al plegat en dilmen pesta lo en Beret !! di conterto esbufaxan ab un !! Li !! capas de fer tremolar las Columnas de Hercules, Me arrebatan las cartas de las mans y desejint tota la ansia estana curiositat per sapiquer noticias, els Modelos hi guañan per que saben descansar ynosaltres tambe pues avis tenim ocasio de saba noticias de un amich aqui ni la distancia ni els temps seran prous per barrar una amistad tan verdadera

R. R. Molner

Ball de Disfresas

— Ay Mare no se que ho fá!
ningu me agrada, ningu
— Ja ho crech, no habanti el Aliberi
? Qui volsque 't pugui agradá ?

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

¡Hola Frau!

Creume amic Jsern, l' traball es bo, pero tant empipa y acaba per tornar boig al mes llest. Dic aixo perque, gracies á l' traball aquet número no pot anar la revista musical, pues, en lo Banco Hispano Colonial hi-ha molta feina y encar que tu no ho-cregis en Mentaguel travalla fins á las 2, 3 ó cuatre de la matinada en que surt sense sabe ahont te lo cap y tot ho-veu fose com la figura nº 1.

F. 1-

Avuy vom dia 5 de Febrer. en Riera no vol que surti "El Di-

berio tenre la señal de mi pobre pluma y com jo tampoc vuy que creguis es per desfedament d'amistat, el no colaborar en aquet numero - ho vaig apresa y malament, pero ab unas ganas de dirte,

"Biberi, (figurat que, tu' desde Roma veus el Niu de l'Art y 'm veus ami que dic) "Biberi' te emveijo, t'adoro y t'venero, te emveijo perque no podre may estar ahont tu ja has estat, tadora la meva amistat, y t'venero perque subs segui lo cami del Art per los derroteros o' drecheras pnes segués per arribar al lloc ahont deberen arribar els que aquesta clase d'estudis es dedidin.

Adios Biberi et saluda 'n

Montaguet

50

1001588309

BIBLIOTECA DE CATALUNYA